

КРАСИЦЬКИЙ Фотій Степанович (12(24). 08. 1873, с. Зелена Діброва, нині Городищен. р-ну Черкас. обл. — 02. 06. 1944, Київ) — живописець, графік і педагог. Внучатий небіж Т. Шевченка. Навч. коштом *М. Лисенка* у Київ. рисув. школі М. Мурашка (1888–90; викл. *М. Пимоненко*), Одес. худож. училищі (1892–94; викл. *К. Костанді*, С. Попов) та С.-Петербур. АМ (1894–1901; майстерня *І. Рєпіна*). Від 1903 — у Києві: до 1917 — викладач малювання у серед. навч. класах, худож.-друкар. школі (від 1910 — зав.), худож. училищі (1912–16), архіт. (1920–22) та худож. (1924–37, від 1927 — проф.) інститутах; Миргород. худож.-керам. технікумі (нині Полтав. обл., 1922–26). Ред. ж. «Шершень» (1906), для якого виконав низку політ. карикатур. Осн. жанри — портрет, пейзаж, темат. картини з побуту селян. Учасник львів. виставки сучас. укр. живопису (1905). За сприяння НТШ створив цикл шевченкіани. Від 1904 видавав свої твори на листівках у влас. видавництві «Квітка», для якого створив фірмовий знак, 1911 випустив серію великод. листівок «Київщина. Народні писанки». Виконав акварел. ескізи: «Шевченко в майстерні» (1937), «Шевченко на Чернечій горі», «Шевченко в творчому екстазі» (обидва — 1938), етюд «Смерть Шевченка» (1941); серію краєвидів тих місць, де жив і бував поет; ілюстрував його твори. Автор роз-

робок з питань викладання образотвор. мистецтва, зокрема «Рисування й малювання» (К., 1929), «Основи образотворчої грамоти», «Короткий poradnik для самодіяльних художніх гуртків». Окремі полотна зберігаються у Нац. музеї у Львові, НХМ, НМУНДМ, Нац. музеї історії України (усі — Київ), Миргород. краєзн. музеї, Полтав. ХМ. Іменем К. названо вулиці у Миргороді та Києві.

Основні твори

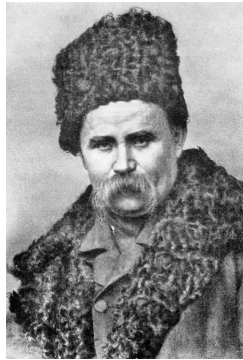
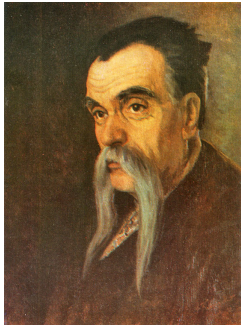
«М. Старицький» (1893; 1932), «Дівчина біля перелазу» (1898), «Якби ви не були паничем», «Дорога в село Козацьке» (обидва — 1899), «Т. Шевченко» (1899; 1906; 1907; 1909; 1910; 1925; 1932; 1934; 1937; 1938), «Д. Яворницький» (поч. 20 ст.), «Біля колодязя» (1900), «Село Кирилівка» (1901), «Гість із Запоріжжя» (1901; 1916), «Галявина», «У свято» (обидва — 1902), «Українка» (1903), «Леся Українка» (1904), «Дід Грицько» (1905), «І. Франко» (1907; 1914), «М. Грушевський» (1908, знищено 1952 рад. владою), «М. Садовський» (1912), «Я. Усик» (1920-і рр.), «І. Зубківський» (1923), «Олена Пчілка» (1927), «А. Ждаха» (1928), «Д. Багалій» (1929), «Г. Борисоглібська» (1936); серія «Українські радянські письменники» (1933–34).

Рекомендована література

1. Персональна виставка творів художника Красицького Фотія Степановича (період творчості 1888–1941 рр.): Каталог. К., 1941;
2. Блюміна І. Визначний художник-реаліст // ОМ. 1973. № 4;
3. Фотій Степанович Красицький (1873–1973): Виставка творів, присвяч. 100-річчю з дня народж.: Каталог. К., 1975;
4. Мусієнко П. Фотій Красицький. К., 1975;
5. Кононова О. Талановитий нащадок Тараса Шевченка (До 125-річчя від дня народж. Ф. Красицького) // Укр. АМ: Дослідн. та наук.-метод. пр. 1998. Вип. 5;
6. Сторчай О. Фотій Красицький про значення форми в образотворчому мистецтві // ОМ. 2014. № 1.

П. В. Нестеренко

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Красицький Фотій Степанович / П. В. Нестеренко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-2811>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).